

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 31 ΙΟΥΛΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

'Εγχώριοι εἰδήσεις.

'Εκ Ναυπλίου.

Ο Κιουταχῆς ἔφθασεν εἰς τὸ περὶ τὰς Ἀθήνας στρατόπεδον κατὰ τὴν 16 τοῦ μηνὸς τούτου, καὶ ἐπιστατεῖ ὁ ἴδιος εἰς τὴν πολιορκίαν.

Απὸ τῆς 16 ἕως εἰς τὴν 20 τοῦ μηνὸς τούτου ἔρριψεν ὁ ἔχθρος κατὰ τῆς πόλεως ὑπὲρ τὰ 650 κανονιά. ἀλλ᾽ ἡ μόνη βλάβη, τὴν ὅποιαν ἐπροξένησεν, εἶναι ὀλίγον χάλασμα τῶν τειχῶν, τὸ ὅποιον ἐδιώρθωσαν οἱ "Ελληνες τὴν νύκτα καλειότερα. Κατὰ δὲ τὴν 19 καὶ 20 ἔρριψεν οἱ ἔχθροι ὑπὲρ τὰς 100 βόμβας εἰς τὴν ἀκρόπολιν, διὰ τῶν ὅποιων ἐσόνευσαν ἐν παιδίον, καὶ ἐπλήγωσαν ἔναν ὄνον, καὶ αὐτὴν εἶναι ἡ μόνη βλάβη.

Παρὰ τῶν Ἀλβανῶν, μετὰ τῶν ὅποιων συνωμίλησαν οἱ ἡμέτεροι, ἔμαθον ὅτι εἰς τὴν πρὸ ἡμέραν ἐν Ἐλευσίνι γενομένην μάχην ἔφορεύθησαν ἔχθροι ὑπὲρ τοὺς 300.

Εἰς ἴδιαιτέρων ἐπιγραφὴν 'Εξ Ἀθηνῶν θέλομεν ἐκδίδει τὰ καὶ ἡμέραν διατρέχοντα εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν, καθὼς τὰ λαμβάνομεν ἐκεῖθεν. Ἐχομεν τὸ ἡμερολόγιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανείας τοῦ ἔχθρου εἰς Ἀθήνας. ἕως τῆς 20 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς.

— Ἀνηγγείλαμεν ἄλλοτε ὅτι ἵπο τὸν ἄριστον στρατηγὸν Νικήταν ἐκστράτευσε καὶ ἡ Ιάννος φάλαγξ. Η φάλαγξ αὕτη παρευρέθη καὶ εἰς τὴν κατὰ τὴν 20 τοῦ μηνὸς τούτου γενομένην μάχην, καὶ ἡρίστευτε, κατὰ τὴν ἔγγραφον πρὸς ἡμᾶς μαρτυρίαν αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ Νικήτα. Οθεν δικαίως πρέπει νὰ καταταχθῇ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν πολεμησάντων σωμάτων.

Ἐκ δέ τῶν κατ' ἔνοχὴν ἀριστευσάντων κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν εῖς ἡτού καὶ ὁ ἄξιος ἵπσεὺς Κ. Παπάζογλους, ὅστις, ἐνῷ κατέσφαξεν ἴδιαις χερσὶν ικανῶς τῶν ἔχθρων, ἐπίσιασε καὶ ἔνα ἀξιωματικὸν ζῶντα.

Περὶ δὲ τῶν πράξεων τοῦ τακτικοῦ ἵπσικου ἀναφέρει αὐτὸς ὁ ἀρχηγὸς του πρὸς τὸν γενικὸν ἐπιθεωρητὴν, Κύριον Α. Βλαχόπουλον, ως ἀκολούθως:

'Αναφορὰ τοῦ συνταγματάρχου τοῦ τακτικοῦ ἵπσικου Κυρίου Αντωνίου Φιγ. Δ' Ἀλμέιδα Πορτογάλλου περὶ τῆς κατὰ τὴν 20 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς πρὸς τοὺς ἔχθρους περὶοὺς καὶ ἵπσεῖς γενομένης μάχης.

"Κατὰ τὴν 19 τοῦ Ιουλίου ἔλαθον διαταγὴν πάρα τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Κ. Θ. Κολοκοτρώνη νὰ ὑπάγω μετὰ τοῦ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν μου τακτικοῦ ἵπσικοῦ πρὸς τὴν Τριπολιτζὰν καὶ ἀμέσως ἐκίνησα πρὸς τὸν διωρισμένον τόπον. ἀλλὰ φθάσας ἐκεῖ, περὶ τὴν δευτέραν ὥραν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, ἔλαθον ἄλλην διαταγὴν κατὰ τὴν 8 ὥραν τὴν ἡμέρας νὰ ὑπάγω εἰς τὸ μέρος τοῦ πεδίου, ὅπου εὑρίσκετο ὁ ἔχθρος, καὶ ἐπράξα, ως διετάχθη, μεθ' ὅλης τῆς ἀπαιτούμενης ταχύτητος. Ἐν τοσούτῳ ἔλαθον διαταγὴν, νὰ κτυψήσω τὸν ἔχθρον, τὸ ὄποιον καὶ ἐν τῷ ἀρχαῖα, καὶ ἐτρέψα αὐτὸν εἰς φυγὴν. Μετ' ὅληγην δὲ ὥραν ἐφάνη ἐν τάγμα πεζικὸν, τὸ ὄποιον σχηματισθὲν εἰς τετράγωνον ἀρχιστε ὑποθοβολῆ τακτικῶς. Ἐσύναξα ἀμέσως τοὺς ἵπσεῖς, καὶ ἐμβῆκα ἐπὶ κεφαλῆς τῶν λογχοφόρων. ὥρμήσαμεν κατ' αὐτῶν διεσπάσαμεν τὸ τετράγωνον, καὶ ἐν τῷ ἀρχαῖα διεσάρησαν εἰς τοὺς ἔχθρους ἡ φρίκη καὶ ὁ θάνατος. καὶ μ' ὅλον ὅτι ὑπερασπισθησαν ἀνδρεῖων, ὀλίγοι διεσάρησαν μεθ' ἐνὸς ἀξιωματικοῦ, καὶ χρεωστοῦ τὴν σωτηρίαν των εἰς δύω ἡ τρεῖς οἰκίας πληγίου κειμένου χωρίου. Ή ἐκ μέρους ἡμῶν ἔησεν συνίσταται εἰς δύο στρατιώτας φυνευμένους ἐνδόξως εἰς τὸ πεδίον τῆς δόξης, καὶ ἐνα ἀξιωματικὸν Δυνὸν ἐθελούτην πληγωμένου· προσέτι εἰς δύο ἵπσεις φυνευμένους καὶ δύο πληγωμένους. Μετὰ τοῦτο ἀπεχώρησα, ἀν καὶ ἐδραμένους εἰς βοήθειάν μου ἐν; 1000 στρατιῶται πεζοῖς καὶ τὸ ἀτακτον ἵπσικον· διότι εἰδοποιηθεὶς ὅτι ὁ ἔχθρος, συνιστάμενος ἐκ 3000 πεζῶν καὶ 200 ἵπσεων, ἐτρέχειεν εἰς βοήθειάν, καὶ θεωρήσας ὅτι καὶ οἱ ἵπσαι τῶν ἡμέτερων ἀπέκαμεν διὰ τὸν ὄποιον ὑπέρερον εἰς καταδίωξιν τοῦ ἔχθρου πολὺν κόπου, ἐκριγα φρόνιμον ν ἀποχωρήσω φέρων μετ' ἐμπιποτοῦ τὸν κλάδον τῆς νίκης· ἐὰν δὲ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἐδράμητα ἐκεῖ, καὶ ἡ βοήθεια τοῦ ἔχθρου ἐπρόφθασεν, ἥθελα βάλει εἰς κίνδυνον ἐκείνους, οἵτινες τότον ἀν-

δοείως ίπερέσσωσιαν τὴν πατρίδα καὶ τὴν ἐλευθερί-
ν τῶν.

Δὲν δύναμαι νὰ ἀποσιωπήσω τὸ καλὸν πολίτευμα
τόσου τοῦ ἀτάκτου ιππικοῦ, ὃσον καὶ τῶν ἀξιωματι-
ῶν αὐτοῦ, ἀν καὶ πρώτην φορὰν ἥδη ἀντιταρετά-
θῆσαν κατὰ τοῦ ἔχθροῦ. »

„, ἐδιωρίσατε ἥδη πρὸς τοῦτο, 20,000 φράγκα ἀπὸ
„, μέρους μου. Ἐπιμεληθῆτε, χωρὶς τῆς παραμικοῦς
„, ἀναβολῆς, ὃσον ἐνδέχεται δραστηριώτερα εἰς κατόρ-
„, θωσιν τοῦ σκοτῶν τούτου· δοάμετε εἰς βοήθειαν τῶν
„, δυστυχισμένων ἐκείνων θυμάτων· σώσατε τοὺς ἐκ
„, τῆς ἀπωλείας καὶ τῆς ἀποστασίας . . . . „,

Πόσου οἱ χριστιανικοὶ οὗτοι λόγοι κινοῦσι τὴν ψυ-
χὴν εἰς συμπάθειαν! Σεβόμεθα τὴν ὄποιαν ἡθέλητε νὴ
φυλάξῃ ὁ ἔδοξος Ἰωάννος δόσιτος ἀνωνυμίαν· πλὴν πολλὰ
ὅλιγοι ἀναγνῶσται ὑπάρχουσιν, ὅσοι δὲν θέλουσι τὸν
ἀπεικάστει. „

— Κατὰ τὸν ἐσχάτως γενόμενον ὡς ἔγγιστα λο-
γαριασμὸν τῶν ὑπὲρ Ἑλλήνων ἐν Προυσίᾳ συνηθροισμέ-
νων ποσοτήτων, ἀνέθαιε τὸ ὅλον εἰς 210,000 τάλληρα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Παρισίων 14 [26] Μαΐου.

Συνέχεια τῆς κατὰ τὴν 24 τοῦ Μαΐου συνεδριάσεως
τοῦ βουλευτικοῦ τῆς Γαλλίας. ("Id. Αριθ. 77 τῆς Γεν.
Ἐφημερίδος")

Ο Κ. Βενιαμίν Κωνστάντος ζητεῖ νὰ ἀποκριθῇ εἰς
ἐν προσωπικὸν ἔγγιγμα.

Ο πρόεδρος. "Εχεις τὴν ἄδειαν μόνον δι' ὅτι ἀναρέ-
ρεται προσωπικῶς εἰς σέ.

Ο Κ. Βενιαμίν Κωνστάντος. "Ανίσως δ. Κ. Δου-
δῶν ἐπεριωρίζετο εἰς τὸ νὰ δειξῃ γελοίαν τὴν γνώμην
τοῦ Κ. Νουαίλλου, δὲν ἀνέβαινα εἰς τοῦτο τὸ βῆμα,
διὰ νὰ ἀποκριθῶ εἰς αὐτὸν ἀλλ' εἶτε, ὅτι ἐγκαρδιό-
νουσι τὴν ἐπανάστασιν τῶν Γραικῶν, διὰ νὰ δειξω
νομίμους ἄλλας ἐπαναστάσεις. Ἄωτε πότε ἡμεροῦν
νὰ ἀποδοθῶσι τοιοῦτοι σκοτοὶ εἰς τοὺς ζητοῦντας νὰ
ἐναγτιωθῶσιν εἰς τὴν ἔξολόθρευτιν λασῶ χριστιανικοῦ;

Ζητοῦμεν, οἱ γέροντες, τὰ παιδία νὰ μὴ πυλίγη-
ται, αἱ γυναικεῖς νὰ μὴ σφάζωνται, αἱ παρθένοι νὰ
μὴ βιάζωνται· δὲν ζητοῦμεν, νὰ συντρέχωσιν εἰς τὰς
ἐπαναστάσεις, διότι ἡξεύδομεν, ὅτι σπανίως αἱ ἐπα-
ναστάσεις γίνονται χειρόμοιρα, καὶ δὲν γίνονται ποτὲ
μέσον εἰς ἀπόλαυσιν τῆς ἐλευθερίας. Διὰ τοῦτο λο-
τῶν ἐζητήσαμεν νὰ ἀποκριθῶμεν, διὰ νὰ ἀποκρούσω-
μεν μακρὰν ἡμῶν τοὺς σκοτῶντας, τοὺς ὄποιους μᾶς ἀπο-
δίδουσιν.

Ο Κ. Δουδῶν λέγει, ὅτι δὲν εἶχε σκοτῶν νὰ ἐγ-
γίσῃ κάνενα.

Ο Κ. "Τδης Νευδίλλης βεβαιόνει, ὅτι δὲν ταρά-
τεται διόλου παρ' ὃσων ἡθέλησαν πολλοὶ νὰ κινήσου-
φόσων διὰ τὴν αὔξησιν τῆς Ρωσσίας, καὶ εἴναι επ-
πεισμένος, ὅτι ἡ Γαλλία θέλει διαμετεῖ πάνιστε μεγάληκας
κραταιά. Ας κάμωσι, λέγει, οἱ σύμβουλοι τῶν μο-
ναρχῶν, οἱ ὄποιοι, καὶ εἴμαι πληροφορημένος, θέλω-
σι τὴν εἰρήνην, νὰ πάνη ὁ τοσού φρικώδης πόλεμος.
Τὸ Μεσολόγγιον ἔπεισε· καὶ ἀνθεψόσι τολμῶντες νὰ
λέγωνται Γάλλοι, καὶ συναριθμοῦνται ἵσως ἀκόμη εἰς

Ο Συνταγματικὸς (Constitutionnel) ἀπὸ 29 Ιουνίου
περιέχει τὰ ἀκόλουθα:

" 'Ηξεύρομεν ἀπὸ βεβαίας μαρτυρίας ὅτι ἔνδοξός
τις ὁδοιτόρος περάσας εἰς Φλωρεντίαν τὴν 14 ἕως
16 τοῦ Ιουνίου, ἐνεχείρισεν εἰς τὸν Κύριον Ευινάρ-
δον 20,000 φράγκα, διὰ νὰ πέμψῃ βοήθειαν εἰς
τὰ διαφυγόντα τὴν καταστροφὴν τοῦ Μεσολογγίου δυσ-
τυχῆ θύματα. Βεβαιόνεται ὅτι τὸ μέγα αὐτὸν ὑπο-
κείμενον, τὸ ὄποιον κατέγραψεν ἄλλοτε 45,000 φράγκα
ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, ἔγραψε πρὸς τὸν Κύριον Ευινάρ-
δον καὶ τοὺς ἀκολούθους λόγους:

" . . . . .
,, Κύριε! ἐὰν εἴναι ἀκόμη καιρὸς εἰς ἔξαγόρασιν
,, γυναικῶν καὶ παιδίων, τῶν εἰς τὰς χεῖρας τῶν μωα-
,, μετανῶν πεσόντων μετὰ τὴν καταστροφὴν τοῦ Με-
,, σολογγίου, σᾶς παρακαλῶ νὰ μεταχειρισθῆτε εἰς τὸ
,, ἔργον τοῦτο τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς χριστιανικῆς
,, ἀγάπης, ἐκτὸς τῶν 51,000 φράγκων, τὰ ὄποια

τούς στρατιωτικούς καταλίγους μας, ἐπωροθόλησαν τὴν πόλιν κείνην, τῆς ὁποίας δὲν μένει πλέον εἰ μὴ ἡ θέξα, καὶ ὁ τόπος· τὰ πτώματα καὶ τὰ ἔρειτα μαρτυροῦν τὴν ἥτταν τοῦ σταυροῦ· ἀλλ’ ὁ σταυρὸς θέλει ἔξελθει πάλιν θριαμβεύων ἐξ αὐτῶν τῶν ιδίων ἐρειπών, καὶ ὁ Μωάμεθ, τὸ ἐλπίζω θαρράλεως, δὲν θέλει νικήσει τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ο τίμιος ρήτωρ κάμνει ἐπειτα μίαν περιγραφὴν τῆς σφαγῆς τοῦ Μεσολογγίου, καὶ τελειόνει γνωμιδοτῶν ὑπὲρ τῆς προτάσεως τοῦ Κ. Νοαίλλου.

Ο.Κ. Πουνιμωρίνος ὑποστηρίζει παρομοίως ταύτην τὴν πρότασιν.

Ο.Κ. B. Κωνστάντος λέγει, ὅτι δὲν ἔμβαίνει εἰς ἔξτασιν τοῦ πολιτικοῦ ζητήματος, καὶ περιοδίζεται νὰ παρατηρήσῃ, ὅτι ἡ πρότασις τοῦ Κ. Ἀλεξίου Νοαίλλου εἶναι πάντη ξένη τούτου, καὶ οὔτε δίδει κάμπιαν λαβὴν εἰς μεσολάθησιν, ἀλλὰ διατηρεῖ ἀκριβῶς τὴν οὐδετερότητα· διότι αἱ βγητούμεναι βοήθειαι δὲν ἡμποροῦν νὰ δώσωσιν εἰς τοὺς "Ἐλληνας τὰ μέσα εἰς ἐπακολούθησιν τῆς πολεμικῆς ὑπερασπίσεως των· ὁ λόγος εἶναι μόνον περὶ ἔξαγορᾶς δυστυχῶν αἰγυμαλώτων· πρᾶγμα, τὸ ὄποιον ἡ διοίκησις ἔκαμε καθ’ ὅλας τὰς ἔωσις εἰς τὰς τῆς Βαρθερίας ἐπικρατείας.

Ο ὑπουργὸς τῆς οἰκονομίας παρατηρεῖ, ὅτι δὲν εἶναι συνήθεια νὰ ψηφισθοῦνται ἄλλαι ποσότητες περισσότεραι τῶν ὅσων ζητεῖ ἡ διοίκησις, καὶ ἡ ἀποδοχὴ ταύτης τῆς μεταβολῆς ἡμπορεῖ νὰ φέρῃ μεγάλα ἀποτέλματα.

"Αν ὁ σκοπὸς ἦναι νὰ δεῖξωμεν ἀπλὰ σημεῖα συμπαθείας, ἐν δύναμι τίνος θέλουσι, νὰ τὰ δεῖξωμεν; "Εχει χρείαν ἡ Γαλλία τῆς συνδρομῆς ταύτης τῆς μεταβολῆς, διὰ νὰ δεῖξῃ σημεῖα ἀγάπης, ὁποία ἡ ζητουμένη; Δὲν εἶπα ἔμπροσθέν σας, ὅμιλῶν περὶ τῶν λογαριασμῶν, τοὺς ὄποιους ἔδωκαν οἱ κυβερνήται τῶν εἰς ἐκείνας τὰς θαλάσσας ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Γαλλίας, ὃποια δείγματα ἀγάπης ἔδωκεν ὁ Κ. Δεριγύνης πρὸς "Ἐλληνικὰς οἰκογενείας; Καὶ τὰ δείγματα ταῦτα δὲν εἶναι ἐντιμότερα, καὶ ἀξιώτερα τῆς Γαλλίας παρὰ τὸ προτεινόμενον τώρα;

Πρὸς τίνα σκοπὸν σᾶς προτείνουν τοῦτο; διὰ νὰ ἀντιτάξωσι, καὶ τὸ ὀμολόγησαν χθὲς, τὴν πολιτικὴν τῶν λαῶν εἰς τὴν πολιτικὴν τῶν διοικήσεων, διὰ νὰ ἀντικαταστήσωσι τὴν διπλωματίαν τῶν πολλῶν εἰς τὴν διπλωματίαν τοῦ ἑνός (Εὖγε! Εὖγε!).

Ηξεύρετε, ποῖον ἀποτέλεσμα ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἡ ἀποδοχὴ τούτου τοῦ συστήματος; νὰ σύρῃ πιθανῶς ἄλλα βαρύτερα κακὰ εἰς τοὺς δυστυχεῖς, τοὺς ὄποιους φαίνονται ὅτι χρεωστοῦν νὰ συμπονῶσι· νὰ προσθέσῃ εἰς τὰς συμφορὰς τῶν χριστιανῶν ἑνὸς τόπου ὅσα κακὰ ἡμπορεῖν νὰ προκύψωσιν ἐκ γενικῆς μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν λαῶν πυρκαϊᾶς. Τοιούτον σύστημα ἡμπορεῖ νὰ προκύψῃ, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἐκ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ἀσχῆς τῆς διπλωματίας τῶν πολλῶν.

Αλλὰ δὲν εἶναι τοιοῦτος ὁ δύσμος, τὸν ὄποιον δεῖχνει ἡ φρόνιμος προόρασις, παρὰ τῆς ὄποιας ὁδηγού-

μεθα· καὶ ἡμπορεῖμεν νὰ δώσωμεν εὐθαρσῶς ἐλπίδας, ὅτι ἡ φρόνιμος κυβένησις τῆς διπλωματίας τῶν αὐλῶν ὅγλιγωρα θέλει δώσει τέλος εἰς τὰ δεινὰ, τὰ ὄποια πάσχουσιν οἱ χριστιανοί, καὶ θέλει φέρει τὴν εἰρήνην, τὴν ὄποιαν φαίνονται ὅτι ἐπιθυμοῦσι τόσου πολλοῖ, καὶ διὰ τὴν ὄποιαν αἱ διοικήσεις δὲν ἔσταθησαν τόσον ἀδιάφοροι, ὅσον τὰς νομίζουσιν οἱ ἥγτοις, ὅσοντος ἥκουσατε εἰς τὴν παρούσαν συζήτησιν.

Ἐκ Παρισίων 1 Ιουνίου.

Τεσσαράκοντα δύο Αἰγύπτιοι νέοι, ἐκλελεγμένοι ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Καΐρου οἰκιῶν, ἔφθασαν εἰς τὴν Γαλλίαν, ήταν νὰ ἀνατραφῶσι καὶ παιδευθῶσιν εἰς σχολεῖον ιδίως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καταστημένου· Διάφοροι διδάσκαλοι, καὶ πεταιδευμένοι ἄνδρες ὑπεράθησαν, διὰ νὰ τοὺς ἐπιμεληθῶσιν. Λί δασάναι γίνονται ἀδραὶ καὶ μεγαλωτρεστεῖς. Μεταξὺ τῶν νέων τούτων μαθητῶν, ἀπὸ 12 ἕως 20 χρόνων τὴν ἡλικίαν, εὑρίσκεται εἰς μουχουρδάρης τοῦ σατράπου τῆς Αἰγύπτου, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν νεωτέρων ἀξιωματικῷ τοῦ παλατίου του.

Ἐκ Μασσαλίας 7 Ιουνίου.

Οι εἰς τὴν πόλιν ταύτην φθάσαντες Αἰγύπτιοι ἐτελείωσαν τὴν κάθαρσιν των· κατοικοῦσι δὲ ηδη εἰς 7ην οἰκίαν ἐκτὸς τῆς πόλεως μίαν λεύγαν μακράν. Πολλοὶ πιστεύουσιν ὅτι εἶναι ἀπεσταλμένοι πρὸς σκοπὸν πολιτικὸν, καὶ ὅτι ἔρχονται νὰ κάμωσι δάνειον.

Οι τεσσαράκοντα σπουδασταὶ, οἱ ὄποιοι ἀπέρχονται εἰς Παρισίους, διὰ νὰ παιδαγωγηθῶσιν, ἔπειτα κλήθησαν παρὰ τῆς διοικήσεως, ἥτις ἀνέλαβε καὶ ὅλα τὰ ἔξοδα: "Ο πασσᾶς δὲν ἡθέλησε νὰ συγκαταγεύσῃ εἰς Γοιαύην δασάνην.

"Ολα τὰ ἐξ Ἀλεξανδρείας γράμματα ἀναφέρουσι τὴν ἀπορίαν τοῦ ταμείου τοῦ σατράπου. Ο Κ. Βογόζης, ὁ πρώτιστος τοῦ σατράπου ὑπουργὸς, δὲν δύναται πλέον νὰ κρύψῃ τὴν ἀπορίαν, εἰς τὴν ὄποιαν εὑρίσκεται. Οι ἐν πολιτικοῖς καὶ στρατιωτικοῖς ὑπουργήμασι δυσαρεστοῦνται· διότι χάνουσι διὰ τὴν νόθευσιν τῶν νομισμάτων τὸ πέμπτον τῶν στηρεσίων των· ὅσοι δὲν εἶναι διόλου ὑποχρεωμένοι, παραίτησαν τὴν ὑπηρεσίαν.

Εύρισκονται εἰς τὴν πόλιν μετὰ πλλοὶ ἄνθρωποι, ἐξ Αἰγύπτου ἐρχόμενοι, καὶ ὅλοι ἐκ συμφώνου λέγουσιν ὅτι ἡ καλλιέργεια τῶν βαρθακίων καὶ τῶν ινδικῶν εὑρίσκεται εἰς ἀρχιαν κατάστασιν. ὅτι ἡ διοίκησις τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν ἐργοχείρων εἶναι ἐμπιστευμένη εἰς χεῖρας ἀνετιτγδείους· ὅτι αἱ φιλοτεχνικὲς ἐπιχειρήσεις εἶναι ἀριστερέμεναι εἰς ἀνθετούσις πανούργους, οἱ ὄποιοι ὑπερχειρίζανται εἰς τὸν πασσᾶν κέρδη καὶ ὀφελείας, τὰ ὄποια πολὺ ἀπέχουσιν ἀπὸ τοῦ νὰ πραγματωθῶσιν.

Καὶ εἰς γένει εἴμεθα πληροφορημένοι ὅτι ἡ Αἴγυπτος, ἀν καὶ προστατεύηται τόσον πολὺ παρὰ τῆς

παλλικῆς διοικήσεως, θέλει ἐπανέλθει εἰς τὴν βαρ-
αρότητα μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Μεχμέτ-Άλη· ἐ-
πειδὴ ὁ παροργισμὸς τῶν ιθαγενῶν καὶ τῶν Ἀράβων
μαντίον τῶν Εὐρωπαίων ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῇ, αὐξάνει
τοῦ ἔκαστην περισσότερον.

Ἐξ Ὁδησσοῦ 13 Ἰουνίου.

Ο Κύριος Πέτρος Φοντών, σύμβουλος Τῆς ἐπι-
βατείας, ὅστις ήτον ἐσχάτως ἐν Κωνσταντινουπόλει
μετὰ τοῦ βαρώνου Στρογγυλοφ, ἐδιωρίσθη ὡς διερμη-
τὺς τῶν παρὰ τῆς Ρωσίας δύο ἀπεσταλμένων. Κοι-
γνώμη εἶναι ὅτι εἰς τὰς συνδιαλέξεις, αἱ ὄποιαι
νὰ γενῶσι, δὲν θέλει παρευρεθῆ κἀνείς ἀ-
πεσταλμένος Τῶν ἄλλων Εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Ἡ
αὐλή μας ἐκοινωνίσεν εἰς Τοὺς πρέσβεις Τῶν μεγά-
λων δυνάμεων μίαν ἐγκύκλιον σημείωσιν, διὰ Τῆς ὁ-
ποίας δεικνύει Τὴν εὐχαρίστησιν, Τὴν ὄποιαν ἔλαβε
διὰ Τὴν παραχώρησιν Τοῦ διβανίου. Οἱ ἀπεσταλμένοι
Ρῶσσοι θέλουσιν ἀναχωρήσει πρὸς ὁ ἐδιωρίσθησαν,
ὅταν φθάσωσιν οἱ παρὰ Τοῦ διβανίου διωρισμένοι εἰς
Βουκουρέστιον. (Ἐφημ. Τῆς Αὔγουστης)

Ἐκ Λονδίνου 29 Ἰουνίου.

Γράμμα Ἰδιαιτερού ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀναγέλλει ὅτι
ὁ Κύριος Οὐδσων-Λὰζ ἐφθασεν εἰς αὐτὴν Τὴν πόλιν,
ἐρχόμενος ἐκ Σμύρνης, καὶ ὅτι ἀκολούθως ὑπῆγεν
εἰς Κάισον, ὑπόθεν μετὰ μικράν Τινα διατριβὴν ἀνε-
χώρησεν εἰς Τὰς Ἰνδίας. Τὸ Γαλλικὸν πλοῖον Πέν-
τε ἀδελφοὶ (les Cinq-Frères) ἐφθασε Τὴν 5
Τοῦ. Μαίου ἐκ Μασσαλίας εἰς Αλεξανδρειαν μετὰ ἐ-
πιβατῶν, Τῶν ὄποιων πέντε ἀξιωματικοὶ καὶ πολλοὶ
ὑπαξιωματικοὶ, ὅλοι διωρισμένοι εἰς Τὴν πυροβολικὴν
καὶ Τὴν ὀχυρωματικὴν Τοῦ σατράπου Τῆς Αἰγύπτου.
Ἐκτὸς Τούτων ὑπῆρχον εἰς Τὸ πλοῖον αὐτὸν καὶ Τριά-
κοντα ἄλλοι Γάλλοι, εἰς Τὸ στρατόπεδον Τοῦ στρατη-
γοῦ Βουτέρου διωρισμένοι. Τὰ παρὰ Τὸ Κάιρον ἐστρα-
τεδευμένα Ἀραβικὰ στρατεύματα φθάνουσι καὶ Τὸ
παρὸν εἰς 20,000, καὶ 4000 εἰς Τὴν πυροβολικὴν
διωρισμένοι, παρὰ Γάλλων ἀξιωματικῶν δεδιδαγμένοι.
(Morning-Cronicle)

Ἐκ Λονδίνου 23 Ἰουνίου.

Ἡ διὰ τὸν σατράπην τῆς Αἰγύπτου κατατκενα-
σθεῖσα φρεγάτα, Ia Gazelle ἀνομαλομένη, ἡσθαλίσθη
ἐχθὲς παρὰ τῷ Λουιδῷ πρὸς 3 εἰς τὰ 100. Ἐδόθη
ἔγγυησις ὅτι ἡ φρεγάτα θέλει συνδευθῆ ἐκ Μασσα-
λίας εἰς Αἴγυπτον ὑπὸ δύο Γαλλικῶν φρεγάτῶν.
(Times)

Ἐκ Βουκουρεστίου 9 Μαΐου.

Ἄν καὶ τὸ διβάνι φαίνεται ὅτι ὑπέκλινεν εἰς τὴν
ὑγιεινοτήσιν τῆς αὐλῆς τῆς Πετρουπόλεως, οἱ Τούρ-

κοι ὅμως προμηθεύουσι τὰ ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως φρού-
ρια διὰ τροφῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, ὡς νὰ ἥστα-
εις τὴν ώραν κηρύξεως πολέμου. Τὸ ἐν Βασσαραβίᾳ
Ρωσικὸν στράτευμα φαίνεται ὅτι εἶναι εἰς τὴν πα-
ραμονὴν τῆς ἐκστρατείας, καὶ ὁ ἐρχόμενος Αὔγουστος.
Θέλει ἀλλάξει πολὺ τὸ πρόσωπον τῶν πραγμάτων.
Ἐως τότε οἱ ἔχθροὶ τῶν Ελλήνων θέλουσι φθάτει εἰς
τὸν σκοτόν των, καὶ τὸ χριστιανικὸν αἷμα θέλει κατα-
πλημμυρήσει τὴν Ελλάδα.

Εἰδος οἰησις.

Μανθάνομεν ὅτι πολλοὶ εἰς ξένους τόπους ὄμογενεῖς
καὶ ἀλλογενεῖς ἐπιθυμοῦσι νὰ λαμβάνωσι τὴν Γενικὴν
Ἐφημερίδα τῆς Ελλάδος. πλὴν ἀπαντώσι δυσκολίας
εἰς τὴν ἔλλειψιν τῆς τακτικῆς συγκοινωνίας τῶν ξέ-
νων τόπων πρὸς τὴν Ελλάδα. Νομίζομεν ὅτι θέ-
λομεν ἔξομαλίσει ὄπωστον τὰς ἐκ τῆς ἔλλειψις τῆς
ἀμέσου κοινωνίας δυσκολίας, ἐάν προθάλωμεν ἄλλο μέ-
σον ἐμμέσου κοινωνίας, τὴν Ζάκυνθον.

Ο ἐντιμότατος Κύριος Γ. Λαδόπουλος, ὅστις ἀπ'
ἀρχῆς τοῦ ἱεροῦ τῆς Ελλάδος ἀγῶνος δὲν ἔπαινεν
ἀπὸ τοῦ νὰ συντρέχῃ μετὰ πολλοῦ ζήλου εἰς ὅσα
ἀφορῶσι τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους του, καὶ ἀπὲν τοῦ
νὰ ὑπηρετῇ προθύμως καὶ ἀόκνως εἰς ὅσα ὑπὲρ αὐτοῦ
παρηγγέλλετο, ἡθέλησεν εὐχαριστεῖν νὰ προσθέσῃ εἰς
τὰς ἄλλας φροντίδας τοῦ καὶ τὴν φροντίδα τῆς ἐπιστασίας
τῆς Γενικῆς Εφημερίδος ἢ Ζακύνθῳ.

Οσοι λιπόν εἴτε ὄμογενεῖς εἴτε ἀλλογενεῖς θέλο-
σι νὰ λαμβάνωσι τὴν Γεν. Εφημερίδα εἰς ξένους τό-
πους παρακαλοῦνται πρὸς αὐτὸν νὰ διευθύνωσται. Η
τιμὴ τῆς Εφημερίδος εἶναι τὸ ἔξαμηνον τρία τάλη-
ρα τῆς Ιστωνίας δίστυλα, τὰ ὄποια πρωταρηφύοντα
ἀπαραιτήσας.

Ως μέσον κοινωνίας ἡμιπορεῖ τις νὰ μεταχειρισθῇ
καὶ τὴν νῆτον Σύραν. Η Σύρα ἔγινε τὴν σήμερον τὸ
κέντρον τοῦ ἐμπορεύματος εἰς τὴν Ελλάδα, καὶ πα-
ταχόθεν συρρέουσιν εἰς τὸν λιμένα τῆς πλειᾶ, καὶ
ἐκπλέουσιν ἐκεῖθεν εἰς ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Εύ-
ρωπης. Διὰ τῶν εἰς Μασσαλίαν, Λιβύρην, Αγκούν,
Τεργέστην καὶ ἄλλας παραθαλασσίους πόλεις ἐμπόρη
εὐκόλως ἡμιπορεῖ τις νὰ λαμβάνῃ τὴν Γεν. Εφημερίδα
εἰς Γαλλίαν, Ιταλίαν κ. τ. λ., εἰς Σύραν διευθύνομε-
νος. Ο ἐντιμότατος Κύριος Αντώνιος Νίκας ἡθέλη-
σε μετὰ πάτης προθύμως ν ἀναδεχθῆ τὸ βάρος τῆς
ἐπιστασίας τῆς Γεν. Εφημερίδος καὶ κατὰ τὸ δεύτε-
ρον ἔξαμηνον, καὶ παρ' αὐτῷ εὐρίσκεται πάντοτε πρό-
χειρος ἡ Εφημερίδης,

Ἐν Ναυπλίῳ 1826 Ιουλίου 30.

ΔΟΗΠΗΝΟΝ

Ο Συντάκτης.